

بansa و آنسا

قصه از پاکستان

بود نبود در نزدیک یک دهکده در پاکستان یک جنگل تاریک بود.

Det var en gang. En stor mørk jungel i nærheten av en liten landsby i Pakistan.

در آنجا یک بز با دو بزرگاله اش زندگی می کرد. نام یکی هانسا و دیگری بانسا بود.

Der bodde det en geitemamma med de to små geitekillingene sine. De het Ansa og Bansa.

یک روز بز میخواست بیرون برود و به بزغاله هایش گفت و عده کننده دروازه را به کسی جز مادر شان باز نکنند. بزغاله ها عده کردند.

En dag skulle geitemammaen ut på et ærend i byen og være borte en stund. Hun sa til de to barna sine at de måtte love å ikke åpne døren for noen andre enn henne, og det lovet de.

بز به شهر رفت در حالیکه بزغاله ها تنها به خانه ماندند.

Geitemammaen gikk til byen mens Ansa og Bansa var alen igjen hjemme.

خانه آرامی بود و آنسا و بانسا کمی ترسیدند.

Det var helt stille i huset og Ansa og Bansha ble litt røde.

«تک، تک!» دروازه تک شد. آنسا و بانسا پرسیدند: « کیست؟»
«BANK, BANK, BANK!» Det banket på døren. «Hvem er det?» sa Ansa og Bansha.

«هه مه، من هستم مادر تان که به خانه برگشتم. در را باز کنید.»

«Kremt. Det, det, det er meg, moren deres som har kommet hjem fra landsbyen! Slipp meg inn!»

آنسا گفت: «این صدای مادر ما معلوم نمیشه.» بانسا گفت: «بلی، حق با توست. این صدای مادر ما واری نیست. اما کی می تواند باشد؟
بیا دروازه را باز کنیم ببینیم.»

آنها دروازه را نیم کشک باز کردند: یک شیر کلان و خطرناک دروازه را تیله نمود.

Ansa sa: «Det der høres ikke ut som mamma.» Bansa sa: "Ja, du har rett, det høres ikke ut som mamma. Men hvem kan det være da? Vi åpner døren og ser." De åpnet døren på gløtt og der så de: En stor farlig løve som begynte å presse seg inn gjennom døra.⁹

شیر توانست از دروازه خود را داخل خانه بسازد و دهن بزرگش را باز نمود و هانسا و بانسا را قورت نمود.

Løven klarte å komme seg gjennom og helt inn i huset. Den åpnet opp den store kjeften sin og slukte både Ansa og Bans

شکم شیر و حشتاک و تاریک بود و هانسا و بانسا فریاد زدند: «مادر، ما در شکم شیر هستیم! لطفن کمک ما کن!» ولی هر قدر داد و فریاد کردند بز صدای شان را نشنید.

او بسیار دور بود و شیر هم با شکم سنگین و بزرگ اش به جنگل بر گشت و استراحت نمود.

I magen til løven var det skummelt og helt bekmørkt. «Mamma, vi er i magen til løven, kom og hjelp oss! Mamma, vær så snill», ropte de. Men uansett hvor mye de ropte, så kunne ikke geitemammaen høre dem. Hun var langt, langt borte. Og løven vraltet tilbake til jungelen med den svære og tunge magen sin på slep.

شب که بز دوباره به خانه برگشت با خانه خالی ر
وبرو شد.

هر قدر صدا زد کسی جواب نداد. پیش خود فکر
کرد «چه اتفاق افتاده؟»
بز نگران شد و تصمیم گرفت به دهکده برود. ر
فت و رفت تا به دکان آهنگر رسید.

Om kvelden kom geitemammaen tilbake.
Hun så seg rundt i det tomme huset sitt. Det
var så stille der. Hun ropte på barna sine.
Ingen svarte. Hun tenkte «Hva kan ha
hendt?». Geitemammaen ble redd og hun
bestemte seg for å gå inn til landsbyen. Hun
gikk og gikk og gikk, og hun stanset ikke før
hun kjente varmen fra ilden til smeden.

آهنگر با چکش اش به آهن داغ و آتشین می زد. بز از او پرسید: «آهنگر، آهنگر، میتوانی در مقابل شیر برایم دو دانه شاخ آهنى درست کنی؟»

آهنگر قبول کرد و دو شاخ آهنى تیز برای بز درست کرد و به روی شاخ هایش نشاند.

Smeden sto og slo på glødende jern med den store slegge si.

Geitemammaen spurte ham: «Smed, smed, hvis du får melk av meg, kan du da lage to spisse horn av jern til meg?»

Det gikk smeden med på, og snart hadde hun to spisse horn av jern som hun satte oppå sine egne horn.

بز با شاخ های تازه تیز شده اش به طرف جنگل رفت. رفت و رفت و رفت تا آنکه

Geitemammaen gikk inn i jungelen med de nye spisse hornene sine. Hun gikk og hun gikk og hun gikk.

یک گرگ کلان و خطرناک را دید! بز از گرگ
پرسید: «آیا تو آنسای مرا خوردی، بانسای مرا
خوردی؟ چون اگر خورده باشی بیا بهجنگم!»
گرگ جواب داد: «نه، نخوردم آنسای تو،
نخوردم بانسای تو، نیایم به جنگ تو»
بز باز هم برآهش ادامه داد و رفت، رفت و
رفت تا اینکه

Helt til hun så: En stor og farlig ulv!
Geitemammaen spurte ulven: «Har du min
Ansa spist, og har du min Bansa spist? Om
så, la oss slåss!» Ulven svarte: «Å nei, jeg
har ikke din Ansa spist, og jeg har ikke din
Bansa spist, så vi skal nok ikke slåss.» «Nei
vel,» sa mammaen og gikk videre. Og hun
gikk og hun gikk og hun gikk.

به یک خرس کلان و خطرناک رسید. بز از خرس پرسید: « آیا تو آنسای مرا خوردی، بامسای مرا خوردی؟ اگر خورده باشی بیا به جنگم.» خرس گفت: « نه، نخوردم آنسای تو، نخوردم بانسای تو، نیایم به جنگ تو.»

بز گفت: «خوب» و به راهش ادامه داد. رفت و رفت و رفت تا اینکه

Helt til hun så: En stor farlig bjørn!
Geitemammaen spurte bjørnen: «Har du min Ansa spist, og har du min Bansa spist? Om så, la oss slåss!» Og bjørnen svarte: «Å nei, jeg har ikke din Ansa spist, og jeg har ikke din Bansa spist, så vi skal nok ikke slåss.» «Nei vel,» sa mammaen og gikk videre. Og hun gikk og hun gikk og hun gikk.

شیری را دید. یک شیر کلان و خطرناک! با شکم خیلی بزرگ! بز از شیر پرسید: « آیا تو آنسای مرا خوردی، بانسای مرا خوردی؟ اگر خورده باشی بیا به جنگم!»

Helt til hun så: En stor farlig løve! Med en kjempestor mage! Geitemammaen spurte løven: «Har du min Ansa spist, og har du min Bansa spist? Om så, la oss slåss!»

شیر غُر زنان جواب داد: «بلی، من
خوردم آنسای تو، من خوردم بانسای
تو، پس بیا بجنگیم!»

Løven svarte: «Grrrr.... Ja, jeg har
nok din Ansa spist, og jeg har
nok din Bansa spist, så kom igjen,
la oss slåss!»

شیر و بز به همیگر حمله نمودند. بز با شاخ های تیزش شکم شیر را درید.

Løven og geitemammaen fok på hverandre. Geitemammaen stanget de to jernhornene sine inn i magen på løven så magen ble flerret opp.

از شکم شیر آنسا و بانسا بیرون
شدند و هر دو کاملن سالم بودند.

Ut av magen kom Ansa og
Bansa, og de var helt friske.

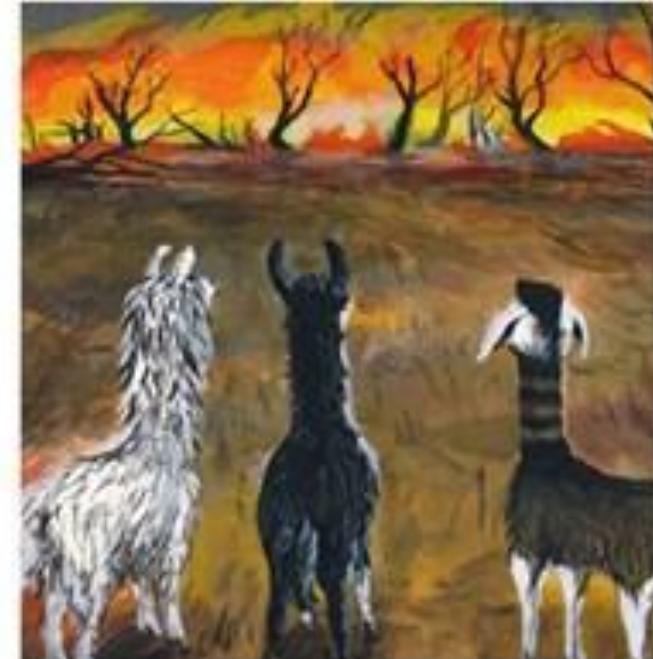
بز چوچه هایش را در آغوش گرفت و با آنها به خانه برگشت.

Geitemammaen omfavnet dem begge to, og tok dem med seg hjem.

بز از آنسا و بانسا خواهش کرد که دگر هرگز دروازه را به غیر از مادر شان به کسی باز نکنند.
قصه به پایان رسید، شیر به مراد نرسید.

Geitemammaen ba Ansa og Bansa love at de aldri, aldri mer skulle åpne døren for noen andre henne.
Snipp snapp snute, så er eventyret ute.

Animatør: Mats Grorud

Se flere fortellinger på morsmal.no